

HỒI THỨ MƯỜI HAI MẮT THẦN COI LĂNG KHÔNG MINH

Gia Sùng nhìn vua nhận túi gấm thì cau mày bỏ đi, trong khi Khiết Đan và đoàn hộ giá đưa vua về phòng ngủ.

Về phòng ngủ Tấn Võ Đế ôm đầu than thở, Khiết Đan lại tới đưa thuốc nói vua uống đi sẽ hết đau.

Tấn Võ Đế uống thuốc và ngủ êm.

Khuya đêm đó, Đỗ Dự và binh lính đốt đuốt cào sàn nhà mờ một cách nhẫn nại.

Bỗng nhiên Đô úy tên Cẩm Viên lại nói với Đỗ Dự trên hai câu thơ phát giác lúc ban ngày còn ba câu thơ nữa.

- Đọc ta nghe liền...
- Thừa ba câu như vậy “Đứng trên đỉnh cao. Chờ ánh trăng sao. Rọi xuống đồng đá”.
- Vậy là rõ. Phải chờ đêm trăng sao mới tìm thấy nơi kho tàng. Hôm nay ngày mấy.
- Dạ nguyệt tận.
- Vậy ngày mai trăng non...

Trong khi Đỗ Dự và viên Đô úy đang trao đổi thì một bóng trắng xuất hiện. Nhìn thấy bóng trắng lính đang cạo râu lên quăng đèn đuốc bỏ chạy. Đỗ Dự thấy bóng trắng thì rút gươm xông lại chém, viên đô úy cũng xông vào trợ sức chủ tướng nhưng cả hai không đánh lại. Ban đầu chỉ có một hai bóng trắng sau ngày càng nhiều và chúng không làm gì hơn là giễu cợt giật khăn cả hai người, và kêu lên những tiếng quái gở... Hết kêu lại cười khèn khẹt... Không hạ được những bóng trắng, Đỗ Dự ra lệnh đốt đuốc lên và bao vây bóng trắng.

Đốt đuốc lên sáng choang, ánh đuốc làm cho thấy rõ bóng trắng là bày khi đã nhân được mặc quần áo màu trắng, đầu đội mũ trắng. Do chớp choạng trong đêm tối nhìn bày thú ai cũng tưởng là người.

Đám thú xông vào đám lính đang vây chúng tấn công phá vây. Hai bên vừa giao chiến thì có tiếng hú rùng rợn vang lên. Tiếng hú khiến bày dã nhân bỏ chạy giao chiến lao vút lên cây cao và biến vào rừng đêm. Giữa lúc đó thì một mũi tên lửa lao tới phía Đỗ Dự. Đỗ Dự dơ tay lên bắt mũi tên thấy đuôi mũi tên có mảnh giấy viết hàng chữ đại tự.

‘Khôn hồn các ngươi hãy tháo lui liền. Đằng trước các ngươi là tử địa. Tiến lên là sẽ đụng tử thần. Rút lui mau thì toàn mạng. Đây là lời cảnh cáo thứ nhất với các ngươi. Ký tên. Mắt thần’.

Đỗ Dự xem xong bức thư cầu kinh.

Lại hăm dọa nữa. mắt thần con khi đột. Mắt quỷ ta cũng chẳng sợ nữa là mắt thần. Con ngựa ra mặt...

Bỗng mũi tên lửa thứ hai lại bay tới.

‘Người còn ngạo mạng thì sẽ ăn đá tảng’

Vừa đọc xong mảnh giấy thứ hai thì đá tảng bay tới ầm ầm...Đỗ Dự chỉ còn biết thu quân đi tránh đá.